

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

6. ŘÍJNA 2013

Z obsahu:

Znovu o církvi jako matce, kterou by měla být Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Svatého Petra 18. 9. 2013
- strana 2 -

Je důležité, abychom si znovu připomínali...
Interview s P. Marinko Sakotou, který je od listopadu 2012 farářem v Medžugorje
- strana 4 -

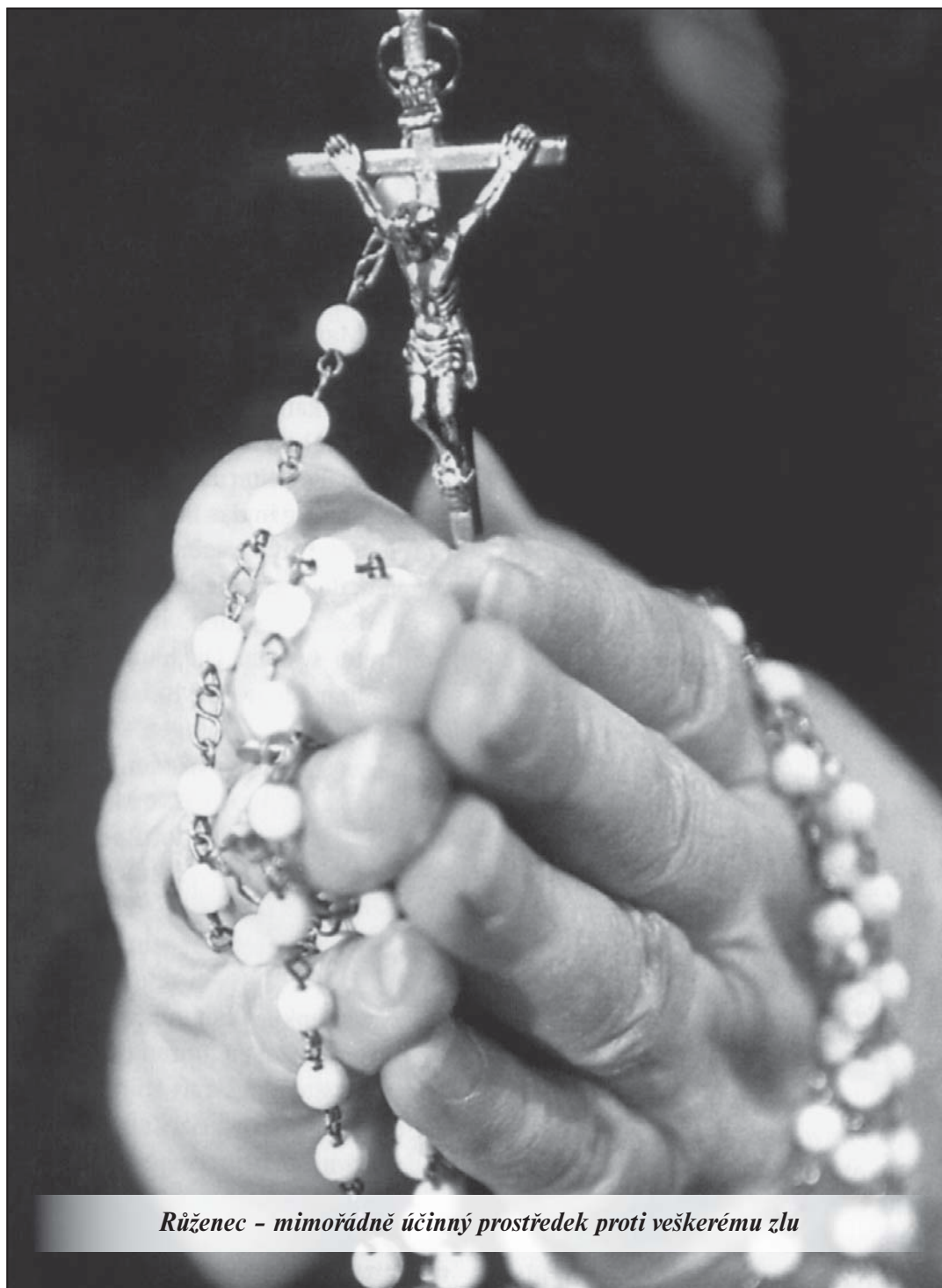
„Chceme se přiznat ke Kristu, našemu Vůdci a Mistru...“
Před 75 lety ve Vídni:
Památná slavnost katolické mládeže
- strana 5 -

Blahoslavený Ignatius Maloyan - poselství pro nás
Dom Antoine Marie OSB
- strana 10 -

Mučedník v Arménii
- strana 11 -

Zacházení s médii při výchově
P. Michael Ramm FSSP
- strana 12 -

Papež František o důležitosti mediální komunikace pro církve
- strana 13 -

Růženec - mimořádně účinný prostředek proti veškerému zlu

Editorial

My, kteří jsme uvěřili v Krista, máme cenný poklad víry, který přináší světlo a naději. Tento poklad se pak zvětšuje tím, že je sdělován, předáván dál. Slova Svatého otce Františka (str. 13) nám vysvětlují, kdy začíná misijní poslání křesťana. V okamžiku, kdy uvěří, když se uvnitř v srdci rozhodne pro Krista.

Cesta k takovému definitivnímu rozhodnutí je různá. Každý čtenář Světla má svou vlastní cestu. Ale základ zůstává neměnný – poznání Ježíše Krista jako našeho Vykupitele, pravého Boha, který sestoupil na naši zemi v podobě člověka, aby nám dokázal svou lásku k nám skrze krvavou oběť na kříži. V tom, kdo ve svém srdci přijme za svou tuto Boží lásku, se jistě rozhoří touha ji opětovat svým dobrým křesťanským životem. A také touha předat ji dál, aby i druzí mohli být stejně šťastní z nalezení pokladu víry.

Žijeme v době rozličných komunikačních technologií, které mohou být přínosné, ale mohou napáchat i mnoho škody na lidské duši. Proto i v jejich užívání je třeba rozlišovat a umírnňovat se. Největší odpovědnost zde máme vůči našim dětem, které ještě kopírují to, co dělají dospělí. (str. 12)

Jednoduchým pomocníkem na cestě rozlišování je nám desatero přikázání. Svatý otec připomíná, že to není souhrn zákazů a příkazů, ale že se přikázání týkají našeho vztahu k Bohu, vůči nám samým a k druhým. Čili – obsahují vše potřebné k tomu, abychom svým životem odráželi naši lásku k Bohu a člověku.

Dějiny lidstva mají i své stinné stránky, kdy je Boží lásku přehlušována touhou být jako Bůh. K tomu, aby člověk obstál před Boží tváří a před sebou samým, aby zůstal pevně stát ve víře, je potřeba v takových chvílích mnoho odvahy. To vidíme i na svědectví z nástupu Hitlera k moci (str. 5) a na životních osudech Arménů na přelomu 19. a 20. století (str. 10). Bůh dá sílu k přiznání se ke Kristu – zvláště pak tomu, kdo ji čerpá z Eucharistie.

Je třeba se učit milovat živého Krista v Nejsvětější svátosti oltářní, jak nás k tomu vyzývá i Panna Maria v Medžugorje. (str. 4) Pak se náš život stane stálejším, postaveným na skále, kterou nic nepohne. A snadno se i na nás budou moci naplnit slova svatého Pavla: „Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale ducha síly, lásky a rozvážnosti! Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána, ani se nestyď za mě, že nosím kvůli němu pouta.“ (2 Tim 1,7-8)

Daniel Dehner

Znovu o církvi jako matce, kterou by měla být

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Svatého Petra 18. 9. 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes se vrátím znovu k obrazu církve jako matky. Mně se moc líbí obraz církve jako matky. Chtěl jsem se proto k tomuto tématu vrátit, neboť se mi zdá, že tento obraz nám říká nejenom, jaká církev je, ale také jakou tvář by tato naše matka církev stále více měla mít. S pohledem upřeným na naše matky a na všechno, co dělají, prožívají a čím trpí kvůli svým dětem, bych chtěl zdůraznit tři věci a pokračovat tak v tom, co jsem řekl minulý týden. Kladu si otázku: Co dělá matka?

Především učí jak dobře chodit v životě, umí děti nasměrovat, vždycky se snaží ukázat jim správnou cestu, aby rostly a dozrávaly. A počíná si přitom vždycky něžně, sympaticky a laskavě, třebaže se snaží naši chůzi usměrňovat, když trochu v životě vybočíme nebo zvolíme cestu vedoucí do propasti. Matka ví, co je důležité pro to, aby dítě šlo životem dobře. A neučila se to z knih, ale z vlastního srdce. Univerzitou matek je jejich srdce! Tam se učí, jak vést svoje děti. Církev dělá totéž: dává našemu životu směr a nauku dobrého chození. Pomyšleme na desatero přikázání. Ta nám ukazují cestu, kterou je třeba se ubírat ke zralosti, jakož i opěrné body našeho způsobu jednání. Jsou plodem jemnocitu, samotné lásky Boha, který nám je dal. Mohli byste mi říci: „Ale jsou to příkazy! Je to souhrn zákazů!“ Chtěl bych vás vybídnout, abyste si je přečetli – možná jste je trochu pozapomněli – a potom o nich přemýšleli pozitivně. Zjistíte, že se týkají našeho jednání ve vztahu k Bohu, vůči nám samým a vzhledem k druhým, tedy právě toho, čemu nás učí matka, abychom vedli dobrý život. Vybízí nás, abychom si nevytvářeli materiální modly, které nás potom zotročují, abychom pamtovali na Boha, měli úctu k rodičům,

byli poctivi, respektovali druhé... Tak to je zkuste vidět a pokládat je za slova, za ponaučení, která dává matka na správnou cestu životem. Matka nikdy neučí tomu, co je zlé, chce pouze dobro svých dětí a stejně tak církev.

Chtěl bych vám říci druhou věc. Když dítě roste, dospívá, volí si svoji cestu, přijímá svoji zodpovědnost, jde si po svých, dělá, co chce, a někdy se stane, že sejde z cesty, stane se nehoda. Matka vždycky v každé situaci má trpělivost dál svoje děti doprovázet. Nutí ji k tomu síla lásky. Matka dovede diskrétně a s jemnocitem sledovat, jak děti jdou, a když se zmýlí, vždycky je umí také pochopit, být nablízku a pomoci jim. V mojí vlasti říkáme, že matka umí „dar la cara“. Co to znamená? Znamená to, že matka umí „nastavit tvář“ za svoje děti, vždycky je brání. Myslím na matky trpící kvůli dětem, jež jsou ve vězení nebo v obtížných situacích. Nikdy nezkoumají jejich vinu či nevinu, ale stále je milují, nezřídka snášejí ponižování, ale nebojí se a nikdy se nepřestanou obětovat. Taková je církev. Je milosrdnou matkou, která chápe a snaží se vždycky pomáhat a povzbuzovat, nikdy nezavírá brány domu před dětmi, které se zmýlily anebo se mýlí; nesoudí, ale nabízí Boží odpuštění, nabízí svoji lásku, jež znovu zve na cestu dětí, které spadly do hluboké propasti; matka nemá strach vstoupit do jejich temnot, aby jim dala naději. Církev nemá strach vstoupit do naší temnoty, jsou-li v tmách naše duše a svědomí, aby nám dodala naději. Církev je totiž matka.

Poslední myšlenka. Matka umí také prosit, klepat kvůli svým dětem na všechny dveře, aniž by je počítala, a činí tak s láskou. Myslím přitom na to, jak matky umějí klepat také a především na dveře Božího srdce! Matky se velice modlí za svoje děti, zvláště za ty

Dokončení na str. 8

Jestliže Pán promlouvá dnes jen ke svým vyvoleným, znamená to, že jim chce dát nahlédnout důvěrně a hlouběji do pokladnice svých božských pravd. Zdá se, že jejich srdce jsou pro to právě zvláště připravena. Poznáváš to z prosby, s jakou se na Ježíše obracejí: *Dej nám více víry!* S takovou žádostí může být Pán spokojen: tentokrát nechtějí uspokojit pouhou zvědavost ani si zajistit přední místa v jeho království. Prosí o to, na čem i božskému Mistru nejvíce záleží. Pros Ducha Svatého, aby i v tvé duši probudil hlad po opravdové víře.

Všimni si dobře, jak Pán odpovídá na jejich žádost. Především chce, aby jeho učedníci dokázali víru správně ocenit. V krátkém přirovnání, které ti může připadat až neuvěřitelné, představuje víru jako všemocnou sílu. I k tomu, co se ti jeví jako nemožné, by podle jeho slov dokonce stačila víra, která se jeví jako docela nepatrná. Divíš se tomu? Tvoje překvapení svědčí o tom, že ještě nemáš o víře, o jaké je tu řeč, správnou představu. Pán, který vidí až na dno tvé duše, chystá již nezbytné vysvětlení.

V tomto duchu vyslechni podobnoství o služebníkovi a jeho pánu. Na první pohled by se ti mohlo zdát, jako by Ježíš chtěl předchozí výrok zamluvit jako nadsazený a přejít na jiné téma. Ale není tomu tak. Dar víry má totiž jeden jediný smysl, a to je služba Bohu a jeho oslava. Víra není něco jako čarodějná moc, která nám má umožnit dělat divy a senzace. Nejvyšší plod moci, kterou ti dává víra, je *možnost stát se Božím dítětem*⁽¹⁾. Předpokladem pro to, abys mohl konat *velké skutky*, je *věřit v Ježíše Krista*⁽²⁾, tedy *věřit jeho slovu*⁽³⁾, přijímat jako samozřejmost a bez výhrad skutečnost, že věci se mají skutečně právě tak, jak to říká a zjevuje Bůh, i když to někdy nedokážeš pochopit. I když musíš někdy *hledět na bezpráví a dívat se na souzení, zpusťování a násilí*, i když jsi svědkem toho, *jak povstávají hádky a rozléhá se svár*, nepochybuj o jeho slovu. Jakkoliv se ti zdá, že Boží slovo *prodlévá, čekej. Jistě se splní*.

Pokud se ještě díváš na Boha spíše jako na zálohu a poslední možnost, odkud můžeš očekávat zázračnou pomoc pro případ, že už si sám nevíš rady, nejen že tím urážíš jeho otcovskou lásku, ale jako bys přímo svazoval jeho dobrotivou moc. Je pro tebe připraven udělat mnohem větší divy a zázraky, které by ti ani na mysl nepřišly, ale

Dar víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Pane, dej nám více víry!

to předpokládá, že věříš nejen v jeho všemohoucí moc, ale i v jeho nejlepší úmysly, které s tebou má. Jakmile bude i toto předmětem tvé víry, pak ti nebude zatěžko dát se zcela bezvýhradně do jeho služeb. Nebude to Bůh, který ti má posloužit, když se ocitneš v úzkých, ale budeš to ty, kdo slouží Bohu jako nástroj jeho všemohoucí dobroty a moudrosti. V prvním případě bys totiž myslel především na sebe a na své pohodlí, v tom druhém případě se chceš podílet na šíření Boží slávy.

Pranic se nemusíš obávat postavení *neužitečného služebníka*. Tvá „neužitečnost“ spočívá totiž v tom, že sotva můžeš při nejlepší vůli vymyslet něco lepšího a užitečnějšího, než co zamýšlí tvůj nejdobrotivější Otec. To nejužitečnější, co můžeš udělat, je uvěřit jeho lásce a zcela se jí odevzdat. Uvědomuješ-li si, že mu vděčíš za všechno, co jsi a co máš, že *bez něho nemůžeš činit nic*,⁽⁴⁾ budeš ho chválit za onen zázrak, že mu můžeš sloužit a milovat ho, což je mnohem více než přesadit morušovník z pevniny do moře.

V tomto duchu přijmi apoštolova slova: *Vybízím tě: oživ zase plamen onoho Božího daru*. Uvědom si, jaká je to důstojnost být Božím nástrojem. Skutečnost, že si tě našel, že tě bere do své ruky, která by docela klidně mohla pracovat i bez tebe, je již samo o sobě tak velkou ctí a vyznamenáním, že nepotřebuješ pomýšlet na jinou odměnu ani si na ni činit nároky. Čím více si uvědomuješ svou opravdovou neužitečnost, tím více tě musí udivovat, že si dokáže tak dobře posloužit i tak nicotným nástrojem. Ponížení, které pociťuješ při jeho podobnoství, má za cíl osvobodit tě od nepřiměřeného sebepřeceňování, které ti brání prožívat a ocenit hloubku jeho lásky, s jakou se tě ujímá. On sám se k tobě zachová ve skutečnosti zcela jinak než hospodář v jeho podobnoství: Opásá se, aby tě obsloužil sám sebou, to, co budeš jíst a pít, bude jeho vlastní Tělo a jeho Krev. Stane se tak nikoliv pro tvé zásluhy, nýbrž je to projev a důkaz až marnotratné nezištnosti jeho božské lásky.

Liturgická čtení

1. čtení – Hab 1,2–3; 2,2–4

Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, ty však neslyšíš; křičím k tobě: „Násilí!“, ty však nepomáháš. Proč mi dáváš hledět na bezpráví? Mám se dívat na souzení? Zpusťování a násilí je přede mnou, povstávají hádky, rozléhá se svár. Tu mně Hospodín odpověděl: „Napiš vidění, vyryj ho zřetelně na desky, aby ho mohl každý snadno přečíst. Na určený čas totiž ještě čeká vidění, spěje však k naplnění a nezklame. I když ještě prodlévá, počkej na ně, neboť jistě se splní, nedá se zdržet. Hle, zahynul ten, kdo nebyl upřímný v duši, spravedlivý však bude žít pro svou věrnost.“

2. čtení – 2 Tim 1,6–8.13–14

Milovaný!

Vybízím tě: oživ zase plamen Božího daru, který ti byl dán vkládáním mých rukou. Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti! Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána, ani (se nestyď) za mě, že nosím kvůli němu pouta. Naopak: Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj přítom víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, (tobě) svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.

Evangelium – Lk 17,5–10

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“

Dokončení na str. 12

Chceš-li se přesto bránit své *neužitečnosti*, máš jedinou možnost: *neostýchej se vyznávat veřejně* právě takového Pána a Mistra, nestyď se za to, že jsi jeho malou duší. To je *drahocenný poklad*, který ti byl svěřen. *Opatruj ho skrze Ducha Svatého, který v tobě bydlí*.

Pojď, padni, klaň se před svým Pánem, neboť On je tvůj Bůh. Kéž bys dnes uposlechl jeho hlas!⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 1,12; ⁽²⁾ srov. Jan 14,12; ⁽³⁾ Jan 5,24;

⁽⁴⁾ Jan 15,5; ⁽⁵⁾ srov. resp. žalm 95

Je důležité, abychom si znovu připomínali ...

Interview s P. Marinko Sakotou, který je od listopadu 2012 farářem v Medžugorje

Jaké pocity to ve vás vyvolalo, když jste byl jmenován farářem v Medžugorje?

Novou službu a zodpovědnost. Nejsem osobou, která by si takovou službu přála. Ale vzal jsem ji, protože ji někdo po smrti patera Petara převzít musel. To je důležité a také to, aby se tato služba konala v duchu Gospy. Doufám, že tohoto ducha trochu znám, a proto jsem si řekl: Musíš to využít a něco podniknout. Na začátku to nebylo úplně jednoduché, protože jako farář v Medžugorje mám mnoho styčných bodů. Ovšem že se dají některé věci ohraničit, ale člověk se může na mnoho bodů, mnoho skupin, mnoho lidí navázat. Je to sice poměrně hodně práce, ale jde to. Jde to, protože to všechno konám s láskou a v duchu Gospy a protože prosím o její pomoc. Proto jsem spokojen.

Můžete nám krátce popsat, do jaké míry vás P. Slavko ovlivnil, a co je teď pro vás zvláště užitečné?

Určitě mě P. Slavko ovlivnil a usměrnil mě. Já jsem ten směr pochopil a přijal: Být žákem, modlit se a postit – bez toho to nejde – a konat to, co Matka Boží žádá. Všechno ostatní přijde. Pak se nemyslí na výsledky, ale člověk se jednoduše spolehne a svěří se Matce Boží. Nejenom já se svými silami, ale s Ním! Ježíš říká: „Bez mne nemůžete činit nic.“ Matka Boží je zde, ona mě vede, ona vede nás a já věřím jí a Ježíšovi – pak bude všechno dobré. Existuje přirozeně ještě více bodů, ale já jsem uvažoval jenom o jednom.

Na co byste jako farář v Medžugorje chtěl dát důraz?

V této první době – od listopadu až dosud (březen 2013 – pozn. red.) – jsem se věnoval především farnosti, protože si myslím, že je to důležité. Matka Boží si tuto farnost vyvolala a je pro ni důležitá. Proto také musím dělat všechno, aby se tato farnost zase vzpamatovala – aby si lidé připomněli, co je jejich úkolem. Úkolem, jak to myslela Matka Boží. A aby si připomněli všechno to, co zapomněli! Aby se znovu začalo dělat to, co ona chtěla. To už lidé skoro zapomněli – my také. Když člověk

mnoho pracuje a neudělá si čas na modlitbu, pak ztratí cit. Pak ztratí cit pro Boha a pro lidi! Pak zůstanou jenom moje myšlenky – a pak říkáme: „Nemám čas. Nemohu!“ – Ale to není pravda! To je klamná představa! Musíme si vzpomenout – a zase si najít čas na modlitbu! To je můj názor.

P. Marinko Sakota

Samozřejmě také ostatní akcenty jsou důležité. Například sloužit poutníkům a dělat všechno, co se dá dělat. Proto jsme už něco udělali na venkovním oltáři a na parkovišti. Mám ještě jiné plány, ale musíme ještě počkat. Mám v hlavě, co všechno musíme udělat pro poutníky, aby měli při modlitbě místo také tehdy, když prší nebo je velmi horko.

Co můžeme osobně my jako poutníci udělat, abychom farnost Medžugorje podpořili, aby žila poselství?

Každý člověk může něco udělat. Matka Boží říká: „Jste pro mě důležití!“ Každá osoba je důležitá a každý člověk může něco vykonat. Příklad: Jeden mladý muž z Itálie, který je od narození upoután na vozík, se naučil chorvatsky. Poslouchal vždycy rádio *Mir Medžugorje* přes satelit a stále znovu přijížděl do Medžugorje. A teď překládá celé publikace, např. *Glasnik Mira*. Také v minulém roce přeložil zkrácené znění textu do italštiny. On sedí na vozíku a zdánlivě nemůže nic dělat! Ale něco může! Našel smysl v tom, že to může dělat! Teď má mnoho práce!

Které aktivity jsou v Roce víry naplánovány v Medžugorje, nebo které už byly uskutečněny?

Uspořádali jsme nový seminář pro lékaře. Existují již semináře pro kněze, pro snoubence a také pro mládež – festival mládeže. Seminář pro lékaře je velmi důležitý. Protože jejich služba je velmi důležitá. Jde o dotek se životem! Potřebují duchovní obnovu a podporu, aby mohli tuto službu dobře vykonávat.

Také jsme poprvé měli akci společenství, při níž jsme pozvali 4000 chudých, kteří si nemohou dovolit sem přijít, přičemž jim často pomohou místní farnosti nebo lidé z jejich bydliště. To bychom rádi dělali každý rok. Slouží to také jako připomínka farnosti – že si lidé vzpomenou na začátky a říkají: Mnoho jsme dostali, a proto musíme také něco dávat! Všechno je dar! Matka Boží tady tolik dala, proto musíme procitnout. Chceme s farností uspořádat také dny obrácení. Dny obrácení jsme měli už v únoru, a teď je chceme nabídnout nejprve každý měsíc, potom každých 14 dnů a každý týden – jenom pro farnost. Chceme připomínat ve farnosti, co Matka Boží chtěla.

Jak je to přijímáno?

Prvních dnů obrácení se zúčastnilo 700 domácích, akce pro chudé asi 130 rodin. Některé rodiny přijaly například 10, 20, 50 nebo dokonce 100 osob. Jedna rodina přijala 4 osoby, také chtěli udělat něco pro chudé, i když mohli přijmout jenom málo lidí. Každý je důležitý!

V těchto dnech vládla opravdu pěkná atmosféra – tak, jak to má být. Pater Slavko měl takovou představu, že každá rodina přijme nejvýše 25 lidí. Aby lidé také mohli žít. Připomínat si je důležitým úkolem v Medžugorje. Matka Boží nás budí ze spánku. Přitom je důležitý půst o chlebě a vodě, protože to nás burcuje. Přitom člověk zpozoruje: Něco mi chybí. Vzpamatuje se a vyvstávají mu otázky. Zastaví se, jako ztracený syn. Nejdříve jakoby mu začalo něco chybět, vzpamatovává se. Probudil se! Matka Boží ví, co potřebujeme! Když ji následujeme – je to úžasná škola evangelia.

Vedu právě postní seminář v domě *Domus Pacis*. Musíme si pro takové semináře

najít čas – a když si čas najdeme, uslyšíme, co jsme neuslyšeli, když jsme byli ve shonu. Ona nám říká všechno! I vycházení do přírody je důležité. A také modlitba!

Právě v tomto semináři jsem o tom přemýšlel. Ledacos poznávám – třeba negativní pocity vůči někomu – ale co s tím? Matka Boží říká: „Modlete se, modlete se o lásku!“ Probouzejí se v nás argumenty proti nějaké osobě, např.: „Ta je špatná, proto s ní už nebudu mluvit.“ Když k tomu dojde, modlete se o lásku! Modlete se o jiné důvody! Jako Ježíš na poušti – On měl svoje protiargumenty. To potřebujeme. Proto se modlete o lásku! Když se takto modlíš, zakusíš osvobození a můžeš přemýšlet o něčem jiném. Matka Boží to ví – opravdu!

A z čeho se jako farář radujete nejvíce?

Vlastně ze všeho! Nemohu říci, že toto nebo ono je nejdůležitější. Pro mě například jsou velmi důležité semináře. Když se odevzdáte Bohu, mění se vnitřní založení. Já nejsem tak důležitý. Nemyslím si, že beze mne se nemůže nic stát. Matka Boží jednou řekla: „Vy jste nádoby! A tyto nádoby se musí plnit.“ Musíme se tedy stále znovu v modlitbě nechat naplňovat láskou Boží. Modleme se o víru, o lásku Boží, o dar Ducha Svatého. Pak přijde všechno. Pak se najdou řešení. Pak budeme spokojeni. Těž děkovat je důležité. A také abychom v Boží lásku věřili. Věř, že on tě miluje, že Bůh tě přijímá takového, jakým jsi. Modleme se o lásku, abychom v ostatních lidech mohli vidět dobro. Všechno ostatní přijde. Matka Boží chce nejprve modlitbu a potom teprve akci. Nejdříve se musíme naplnit. Matka Boží říká: „Modlete se, pak uvidíte, co máte dělat!“ A jak se máme modlit? Srdcem, to znamená s důvěrou, s láskou. To znamená: více naslouchat než mluvit, věřit, děkovat a existuje ještě mnohem více. Ale modlitba srdcem mění člověka, formuje člověka v průběhu času. Pak se člověk mění, aniž by to pozoroval.

Co pro vás znamená eucharistické klanění?

Eucharistické klanění je milostiplná doba, ve které můžeš být s Ježíšem. Tam se můžeš mnoho naučit. Tam jsi spolu s malým Chlebem. Bůh začíná s malými. Například s malým národem izrael-

„Chceme se přiznat ke Kristu, našemu Vůdci a Mistru...“

Před 75 lety ve Vídni: Památná slavnost katolické mládeže

Z vlastního prožitku sepsal Alfred Palka krátce před svojí smrtí roku 1988 následující zprávy o památné slavnosti ze 7. října 1938 ve Vídni. Vzpomínka na slavnost je aktuální i dnes, protože byla veřejným přiznáním k Ježíši Kristu a jeho církvi proti mocně vystupujícímu světovému mocipánu s totalitními nároky.

„Anšlus“ – připojení mojí vlasti k Německu v roce 1938 jsem zažil v Linci, kde jsem studoval na jezuitském gymnáziu. Na zbytek školního roku jsme dostali vedoucího komisaře, který se se stranickým odznakem na vypjaté hrudi neohlášeně usadil v našem vyučování, aby zjistil, jestli jsme vyučováni ve správném duchu. Jednou přišel také do naší jídelny a přednášel nám pohnutým hlasem, jak poprvé pohleděl führerovi do modrých očí. Pokaždé, když přišel, museli jsme vyskočit a pozdravit německým pozdravem. Také tenkrát. Srazili jsme paty, pozvedli pravici a zařvali, až se talířky třásly. Nebylo nám to nic platné. Na konci školního roku byl ústav rozpuštěn a my jsme se mohli jenom dívat, kde jsme mohli pokračovat ve studiu. Znovu nějaký Němec nedodržel slovo, protože komisař slíbil, že bez obav můžeme studovat dále. Vůdce prý není proti náboženství.

S některými vídeňskými stejně smýšlejícími kolegy jsem byl na jednom ze čtyř gymnázií, kde se ještě vyučovala řečtina. Noví mocipáni totiž změnili většinu ra-

kouských středních škol podle německého vzoru na vyšší střední školy. Tam jsme se tedy dostali, ale byli jsme rozděleni do různých tříd. O přestávkách jsme však stávali většinou spolu a vyměňovali si své zkušenosti a dojmy. Po roce 1945 jsem se dověděl, že organizace Hitlerjugend zamýšlela naši skupinu rozptýlit. Proč to neudělala, to nevím.

Jednoho dne jsme si dali navzájem vědět, že se 7. října 1938 má konat ve Štěpánském dómě slavnost pro mládež. Už po léta se vídeňská katolická mládež jednou do roka scházela na ústředně uspořádané slavnosti, na kterou přicházela ze všech okresů. Podnětem byla různocvá slavnost. Že se tato pobožnost bude tentokrát konat pod bdělým okem gestapa, že bude hojně navštívena špicly a že hrozí rušivé manévry, jí dodávalo zvláštního kouzla.

Účast byla věcí cti. Tak jsme se domluvili, že se sejdeme na určeném rohu ulic a pak jsme chtěli jít společně do vnitřního města. Protože jsme byli jen čtyři, nebylo by to nápadné. Cestou jsme viděli že

ským, s malou Marií, s malým Josefem. S malými proroky, s tebou, se mnou. To je ten Chléb – Tělo Kristovo. Pavel říká: „Vy jste tělo Kristovo.“ Ve svatém přijímání přijímám Tělo Kristovo, abych mohl pochopit, že já jsem tělo Kristovo, že ty jsi tělo Kristovo, že my všichni jsme tělo Kristovo. A že všechno je tělo Kristovo. Ovšem přijdou také mnozí jiní rozumní. Ale důležité je, být jednoduše s Ježíšem. A hledět na Něho. Jak říká svatý farář z Arsu: „Já se dívám na Něho a On se dívá na mě!“, nebo Terezie z Avily říká: „Dívám se, jak se On dívá na mě!“ Je to patření v lásce.

Být pro Něho okem i uchem. Být tu celý pro Něho. V tom se musíme cvičit.

K tomu nám pomůže ticho. V Medžugorje se pořádá eucharistické uctívání s texty, písněmi a tichem, což je pro mnohé nové. Ale když jste sami před Nejsvětějším, pak si ponechejte mnoho času na ztišení. Přitom můžete používat krátká opakování – jako: „Ježíši, miluji Tě!“, „Ježíši, děkuji Ti!“ Nebo svatý Tomáš říkal: „Můj Pán a můj Bůh!“ Nebo jenom s láskou a touhou: „Ježíši!“ Pak pocítíš, jak to vychází ze srdce a jak se do Ježíše zamilováváš. Matka Boží říká: „Zamiluj se do Nejsvětější svátosti oltářní!“ Když se zamiluji, pak budu rád přicházet do kostela. Pak budu naslouchat. Pak se nechám utvářet.

*Z Medjugorje aktuell 94/2013
přeložil -mp-*

► všech stran menší skupinky mladých lidí, jak proudí do středu města. Byli v civilu, nenápadně oblečení, nenesli ani prapory, ani mávátka, žádné stejné košile nebo uniformní blůzy, jak jsme byli dosud zvyklí. Ale s instinktivní jistotou jsme věděli, že patříli k nám. Nacisté rozpustili naše spolky, převzali naše domovy, naše časopisy zastavili. Každá církevní práce s mládeží byla omezena na církevní prostor. Teď zpívaly naše písně Hitlerjugend a Svaz německých dívek, stavěly stany a seděly okolo táboráku. Kdo nespolupracoval s říšskou mládeží, byl šikanován. Kdo spolupracoval, byl odcizen křesťanství výsměchem a cíleným štváním. Vzali nám mnoho našich oblíbených věcí, víru v Krista nám ale vzít nemohli. Abychom ji vyznali, šli jsme ve skupinkách k dómu. Biskup zavolal a my jsme následovali jeho volání.

Slavnost byla připravena dobře. 200 plakátů bylo rozesláno na fary a církevní představenstva:

„Katolická mládeži! Biskup Tě volá k oslavě v dómě sv. Štěpána 7. října 1938 ve 20 hodin.“ Zbytek obstarala šeptan-

Theodor Innitzer, narozen 25. 12. 1875 v Neugeschrei (Severní Čechy), zemřel 9. 10. 1955 ve Vídni. V roce 1902 se stal knězem, roku 1913 profesorem pro exegezi Nového zákona na univerzitě ve Vídni, v letech 1928–1929 byl lektorem univerzity, 1929–1930 ministrem sociálních věcí, v roce 1932 arcibiskupem Vídne a roku 1933 byl jmenován kardinálem. (Foto z roku 1933)

„Neorganizovaná, spontánní, nenásilná demonstrace proti tehdejšímu mocipánům... Nacisté byli bez sebe, že po tak ohnivé bubnové propagandě se mohlo konat takové shromáždění.“

(Hermann Lein ve své knize „Jako Innitzerův gardista v Dachau a Mauthausenu“, Wien 1988, str. 29)

„Abychom dnes nenaletěli na třpytivá slova, potřebujeme přátelství s Kristem... Také dnes existují samozvaní vůdci se svými zdánlivě tak logickými, samozřejmými ideologiemi. Dnes záleží na nás, abychom dali naší mládeži pevný základ, tím že budeme připraveni příkladem našeho života vystupovat rozhodně proti svůdcům všeho druhu.“

(Christoph kardinál Schönborn, vídeňský arcibiskup, při růžencové slavnosti 2008 ve vídeňském Štěpánském dómu)

da. Pořadatelé počítali s počtem 1 500 až 2 000 účastníků, ale přišlo 10 000.

Pak jsme byli v dómě. Varhany hrály naplno, okolo hlavního oltáře pochodovali mladíci a děvčata, nesli prapory a mávátka, které jsme tak dlouho postrádali. Dívky byly oblečeny do krojů, mladíci měli na sobě uniformní košile. Viděl jsem bílé košile a modré vázanky Mariánské kongregace. Při pohledu na dlouho postrádané nám bylo teplo u srdce a zpívali jsme a modlili se spolu s nadšením. Hlavním bodem slavnosti bylo kázání kardinála.

Hněvali jsme se na svého biskupa. Necháпали jsme jeho chování a to, co proniklo na veřejnost. Jak se může nějaký člověk otočit o 180 stupňů? Že šel za Hitlerem a zdravil „Heil Hitler“, se nám protivilo. Považovali jsme ho za odpadlíka a to, co udělal, za zradu naší věci. Protože jsme neznali pozadí jeho chování, připisovali jsme mu zbabělost a dvoukolejnost.

Ale teď, když stál v ornátu na kazatelně, pohublý, s propadlými lícemi a radostí zářícíma očima nad naší početnou účastí, byli jsme s ním už napolo smířeni. Pohnutým hlasem nás oslovil a děkoval nám, že jsme přišli.

„Moje milá katolická mládeži Vídne! Moji drazí bratři a sestry, buďte pozdraveni z celého srdce, kteří jste se shromáždili okolo kazatelně dnes večer ve starodávném dómě sv. Štěpána...“¹

Ztratili jsme mnoho, co jsme postavili v krásném idealismu, řekl. A tím nám mluvil ze srdce. Ale také jsme něco získali: malé společenství farnosti a větší církve jako děti Boží. Když nám někdo vezme to jedno, pak dostaneme to druhé nazpět. A potom se distancoval poprvé veřejně od nacistického režimu, i když opatrně, ale přece takovým způsobem, že jsme mu rozuměli.

„Moje milá katolická mládeži Vídne, chceme právě teď, v této době vyznávat svoji víru o to pevněji a vytrvaleji, přiznávat se ke Kristu, našemu Vůdci a Mistru, našemu Králi a ke své církvi.“²

Dojemnými slovy prosil o naši důvěru, tak jako my máme jeho důvěru. A i když jsme v posledních měsících nerozuměli všemu, co biskupové udělali, stalo se tak přece podle jejich nejlepšího vědomí a svědomí kvůli obrovské zodpovědnosti v těžké době. Věřící se mají modlit, aby biskupy osvětil Duch Svatý, aby dělali to, co je správné, aby nikdo neutrpěl škodu na svých nejvyšších a svatých státcích. V narážce na nacistické heslo „Síla skrze radost“ řekl, že to je biblické slovo. Prorok Ezdráš je řekl v těžké době Izraelitům, řekl je také nám: „Radost v Pánu je vaší radostí.“ Tu jsme pochovali svůj hněv. On byl zase našim biskupem, kterého jsme mohli následovat.

Co se pak přihodilo při oslavě na Dómském náměstí, nebylo ani naplánováno, ani se nepředpokládalo. Vzniklo to úplně spontánně z nadšení dané chvíle. Postupně se pořadatelům vymkla kontrola mas z rukou. Ve velkém nadšení a žízni po činu jsme se protlačili branami Dómu do volného prostranství. Někteří z Hitlerjugend, kteří stáli u bran a chtěli provokovat, byli vytlačeni ven. Dómské náměstí bylo úplně v našich rukou. Množství lidí se shromáždilo před biskupským palácem. S prsty zdviženými k přísaze jsme zpívali píseň spolku Srdce Ježíšova:

Vzhůru k přísaze,
pozvedni k nebi srdce
a ruku v odvaze!
Co Spasiteli pochváleno
ať věrností věčnou je prověřeno.
Proto Srdci Ježíšovu
slibujeme věrnost znovu.

Po všechny časy mohutnou bylo jsi lidu ochranou. V bídě a letech válečných chránils oltář a lid v nouzích svých. Proto Srdci Ježíšovu slibujeme věrnost znovu.

Pevně a silně v Boží potěchu stáli jsme vzdor posměchu. Stále pevně ve víře stojíme, náš národ tak pěkně zdobíme. Proto Srdci Ježíšovu slibujeme věrnost znovu.

V celém země okrsku neníi pěknějšího závazku. Nepřátelé se Kristu rouhají věrnosti křesťanů se vysmívají. Proto srdci Ježíšovu slibujeme věrnost znovu.

Skupiny lidí skandovali: „Chceme vidět našeho biskupa! Jeden národ, jedna říše, jeden biskup!“ – Především se ale náměstím rozléhalo volání: „Kristus je náš Král!“ a „Naše víra je Kristus!“

Ferdinand Habel, narozen 14. února 1910 ve Vídni, student teologie, vzal do ochrany kardinála Innitzera toho večera 8. října 1938, kdy úderné skupiny Hitlerjugend pronikly do arcibiskupského paláce. Dva muži se stuhami s hákovými kříži ho odvedli. Jeho příbuzní ho už nikdy neviděli. Okolo 10. prosince 1938 byl zaznamenán jeho příchod v koncentračním táboře Dachau pod vězeňským číslem 31.584. Zemřel 3. února 1940 v koncentračním táboře Mauthausen na hlad a tyfus.

Po delším otálení se otevřelo okno v prvním poschodí biskupského paláce. Biskup se objevil, oblečený úplně do černého, usmíval se, žehnal nám, mával bílým kapesníkem a dával oběma rukama znamení, abychom šli domů. My jsme ale zůstávali, zpívali a volali dále: „Naše víra je Kristus!“

Náhle jsem viděl skupinu mužů – vzpomínám si ještě zřetelně na rozhodné tváře těch prvních – kteří vráželi klín do shromážděných. S voláním: „Naše víra je Německo! Rozejděte se domů!“ pochodovali zarytě do našich řad. Tu jsem považoval za lepší se vypařit. Nechtěl jsem se ocitnout ve vězení gestapa. Skutečně bylo několik demonstrijících zatčeno. Bočními ulicemi pospíchali někteří jiní i já do svých domovů.

Na druhý den, ve škole, nadával náš učitel latiny, fanatický stranický soudruh, na zrádce národa Innitzera, který poštvává mládež proti režimu. „A něco takového má být sudetský Němec,“ řekl pohrdlivě, „stydím se za něho.“ Když jsem šel ze školy domů, četl jsem v jedné zasklené vitrině ve „Völkischen Beobachter“ (Národní pozorovatel), že včera večer někteří bledničkoví mladíci a odkvetlé dívky, kteří ještě neodložili členství v modlitebních skupinách, svedeni vídeňským arcibiskupem, mu měli uspořádat ovace. Nepatrný počet těchto duševně zaostalých byl ale správnou německou mládeží brzo rozptýlen na všechny strany. Jenom jsem se tomu tiše usmíval, protože jsem to věděl lépe, byl jsem přece osobně u toho.

Pomsta popuzeného režimu byla hrozná. Večer příštího dne se shromáždilo také demonstrijící množství lidí před arcibiskupským palácem, tentokrát ne spontánně, ale shora nařízené a organizované. Vykríkávalo nenávislná hesla a vytloukalo kameny okenní skla. Asi 40–50 SA-manů a členů Hitlerjugend vtrhlo do brány, zaútočilo na palácové schodiště, pokračovalo nahoru do komnat kardinálových a do domácí kaple. S mosaznými tyčemi, které držely koberec na schodišti a které vytáhli, mlátili do všeho kolem: do stolů, židlí, zrcadel, lustrů, drahocenných olejových maleb a cenných křížů ze slonoviny. Skleněné dveře a skříně knihovny byly naprosto zničeny. Vetřelci se rvaním hledali kardinála: „Innitzer do Dachau!“ Když ho nenašli, ukradli jeho šaty, klobouky,

PŘEDCHÁZEJÍCÍ DĚJINNÁ DATA

Prosinec 1933: Rakouští biskupové odsuzují vánočním pastýřským listem rasový blud národních socialistů.

21. 3. 1937: Encyklika papeže Pia XI. „Mit brennender Sorge“ (S palčivou starostí) proti ideologii a náboženské politice národních socialistů byla přečtena v Německu z kazatelen.

Prosinec 1937: V jednom pastýřském listu dávají najevo rakouští biskupové svoji účast utlačené církvi v Německu.

11. 3. 1938: Pod nacionálně-socialistickým tlakem zevně i zevnitř musí kancléř Schuschnigg odstoupit: „Bůh ochraňuj Rakousko!“ Nacista Arthur Sei-Inquart se stává kancléřem.

12. 3. 1938: Hitler nechává svoje vojska nepochodovat. Výtržnosti proti Židům, zatýkání politických odpůrců a nepohodlných duchovních.

12. 3. 1938: Biskup Pawlikowski z Graz-Seckau 24 hodin ve vazbě. Arcibiskup Waitz ze Salzburgu dva dny.

13. 3. 1938: Připojení Rakouska ke Třetí říši – „anšlus“.

14. 3. 1938: Hitler ve Vídni, mnohými nadšeně pozdravován. Před jeho domem skandující masy: „Chceme vidět našeho vůdce!“

15. 3. 1938: Kardinál Innitzer ho vyhledal, nabízel loajální spolupráci.

18. 3. 1938: Rakouští biskupové podepisují „Slavnostní prohlášení“; kardinál Innitzer podepisuje doprovodný dopis vlastnoručně s „Heil Hitler!“. Oba dokumenty byly novými mocipány rozšířeny na plakátech po celé říši.

Začátek dubna 1938: Papež Pius XI. volá kardinála Innitzera do Říma. Doplňující prohlášení je uveřejněno 6. dubna v L'Osservatore Romano, nikoliv ale v nacisty kontrolovaných německých médiích.

10. 4. 1938: Výsledek lidového hlasování (prý): 99,6 % pro „anšlus“.

Po 10. 4. 1938: Stále více a více proticírkevních opatření: Rozpuštění 1400 katolických škol, zabavení jejich budov, dětských školek, knihoven, rozbití katolických spolků, zákaz jejich tiskovin a jině.

prsteny, jeho biskupský kříž na zlatém řetězu a dvě zlaté peněženky. Naštěstí kardinála ukryli jeho sekretář a ceremoniář do matrikového archivu do bezpečí. Statečně se postavili tito dva kněží divokým hordám. Jeden dostal bronzovým svícem úder do hlavy, druhého se vícekrát pokoušeli vyhodit z okna. V dómské fari lůza skutečně vyhodila dómského kuráta Krawarika z prvního poschodí na dvůr, kde zůstal ležet s oběma zlomenými stehenními kostmi a roztráštěným kolenem na hromadě písku, zbylého ze stavebních prací.

I když byla policie vyrozuměna ihned na začátku „vandalského přepadení“, objevila se na místě činu teprve – určitě na příkaz shora se zpožděním – 40 minut poté, kdy všechno proběhlo. Bez zábran odtáhli pustošitelé a plenitelé a těm, kteří zůstali, vyhrožovali, že nesmí o událostech nikomu nic říkat. Přesto BBC London ještě téže noci hlásila o strašném případě.

Aby toho nebylo dost, svolala parťak 13. října 1938 schůzi na náměstí Heldenplatz, kde si dali dostaveníčko všichni antiklerikálové Vídně. Podnapilý gauleiter Bürckel (v lidové řeči zvaný Bierleiter Gauckel! – pivní vedoucí kejklíř) měl štvavou řeč a hulákající a řvoucí masy požadovaly hlavu vídeňského arcibiskupa: „Innitzer a Žid – jedno plemeno! Ať zdechne Innitzer a Žid – jedno plemeno! Dva, tři, čtyři... Ať zdechne Innitzer!“

Večer 13. října 1938 svolal nacistický župní náčelník (gauleiter) Josef Bürckel na náměstí Heldenplatz ve Vídni okolo 200 000 přívrženců nacistů na protidemonstraci k „Růžencové demonstraci“ ze 7. října. Tisíce táhly také okolo domu arcibiskupa. Jejich hesla na transparentech a skandovaná hesla zněla: „Innitzer do Dachau!“ – „Pryč s klérem“ – „Kněžouři na šibenice“ – „Innitzer a Židé – stejní lidé“ – „Bez Židů a bez Říma postavíme Německa dom“ – „K čertu s jezuity“ – „Ať zdechne Innitzer!“

Slavnost ve Štěpánském dómě 7. října 1938 nás posílila v naší snaze znovu nastolit důvěru našemu biskupovi a opět oživila neznitelnost naší víry. Ještě dlouho jsme z ní žili. Kromě toho statečné vystoupení kardinála situaci vyjasnilo. V následujících letech se osvědčila katolická církev vůči nacistickému režimu jako „vnitřní protivník par excellence“. Ale bylo to poslední velké shromáždění

katolické mládeže. Poslední nabídka. Pokud trvala tato strašlivá vláda, nekonala se žádná ústřední setkání. Život katolického společenství mladých se odehrával v malém a v tajnosti. Místa naší aktivity se staly fary. I když to bylo zakázáno, pořádali jsme v malých skupinách výlety a putování, kdy jsme kaplana, který šel úplně v civilu, volali jménem a oslovením „strýc“.

Ale neuměli jsme! Po roku 1945 jsme vystoupili zase ve velkých shromážděních na veřejnosti.

Z Der Fels 8-9/2013 přeložil -mp-

Poznámky:

¹ Srov. Maximilian Liebmann: *Theodor Innitzer a Anschluss, Österreichs Kirche 1938*, Verlag Styria, Graz 1988, str. 194.

² *Tamtéž*, str. 195.

* * *

Text prohlášení, které se objevilo 6. dubna 1938 v L'Osservatore Romano:

1. Slavnostní prohlášení rakouských biskupů z 18. března tohoto roku nechtělo samozřejmě vyslovit žádný souhlas s tím, co není a nebylo v souladu se zákonem Božím, svobodou a právy katolické církve. Kromě toho se nesmí toto prohlášení státu a vlády pokládat za utváření svědomí věřících.

2. Pro budoucnost požadují rakouští biskupové:

a) ve všech rakouském konkordátem dotčených otázkách neprovádět žádnou změnu bez předcházející dohody se Svätým stolcem;

b) zvláště takové zacházení s veškerým školstvím a výchovou, jakož i každé vedení mládeže, které zajišťuje přírodou daná práva rodičů a nábožensko-mravní výchovu katolické mládeže podle zásad katolické víry. Bránění náboženství a církvi nepřátelské propagandě; právo katolíků, aby mohli katolickou víru a křesťanské zásady ve všech oblastech lidského života se všim dnešním stavem kultury k dispozici majícími prostředky zvěstovat a uskutečňovat.

Řím, 6. dubna 1938

Theodor Card. Innitzer, také jménem veškerého rakouského episkopátu

Znovu o církvi jako matce, kterou by měla být – dokončení ze str. 2

nejslabší, za ty, které jsou v nouzi a nejvíce to potřebují, za ty, které se v životě vydaly na nebezpečné nebo chybné cesty. Před několika týdny jsem sloužil mši svatou tady v Římě, v kostele svatého Augustina, kde jsou uloženy relikvie svaté Moniky, jeho matky. Kolik jen modliteb vznesla k Bohu tato svatá matka za syna a kolik slz prolila! Myslím na vás, drahé matky, jak se neúnavně modlíte za svoje děti! Pokračujte, modlete se a svěřujte svoje děti Bohu. On má velké srdce! Klepejte na bránu Božího srdce modlitbou za svoje děti.

Tak činí také církev. Modlitbou vkládá do rukou Pána všechny situace svých dětí. Důvěřujeme v moc modlitby Matky církve. Pán nebude nevnímavý. Dovede nás vždycky překvapit, když to nečekáme. Matka církev to ví.

To jsou tedy myšlenky, které jsem vám chtěl dnes předložit. Spatřujeme v církvi dobrou matku, která nám ukazuje cestu, již se v životě ubírat, a která vždycky umí být trpělivá, milosrdná, chápavá a dovede nás svěřovat do rukou Božích.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Vídeň 18. března 1938

Vážený pane župní
náčelníku,

posílám přiložené Společné
prohlášení biskupů. Z toho uvi-
díte, že my biskupové jsme dobro-
volně a bez donucení splnili
svou národní povinnost. Vim,
že po tomto prohlášení bude
následovat dobrá spolupráce.

S výrazem veškeré úcty
a Heil Hitler! (ručně)

+ Th. kard. Innitzer

Slavnostní prohlášení:

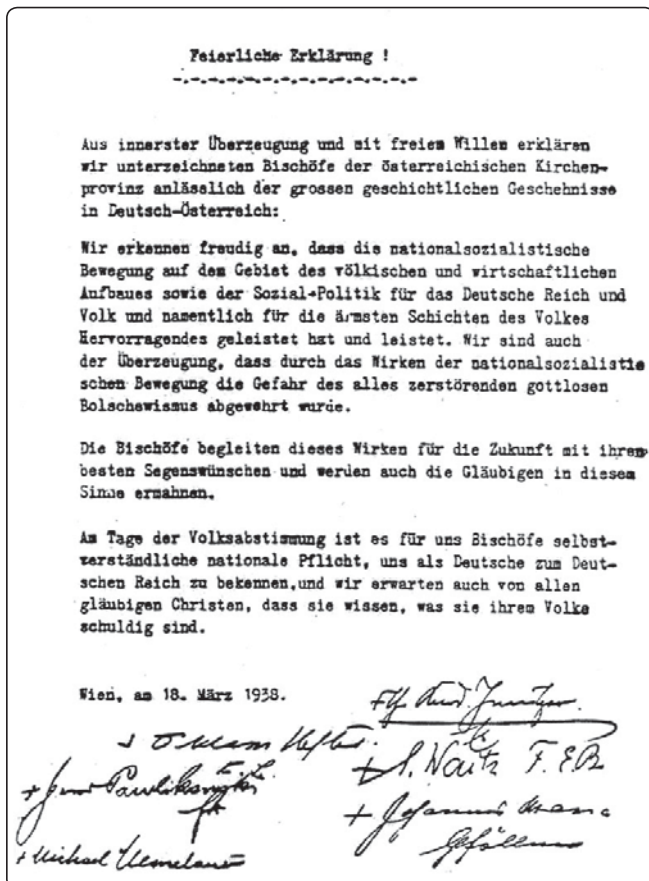
Z vnitřního přesvědčení a ze svobodné vůle prohlašujeme my, podepsaní biskupo-
vé rakouské provincie u příležitosti velkých dějinných událostí v Německu-Rakousku:

Vyznáváme s radostí, že národně socialistické hnutí v oblasti národní a hospodář-
ské výstavby, jakož i sociální politiky pro německou říši a národ a zejména pro nej-
chudší vrstvy národa vykonalo a koná to nejlepší. Jsme také toho přesvědčení, že pů-
sobením národně socialistického hnutí bude odvráceno nebezpečí všechno ničícího
bezbožného bolševismu. Biskupové doprovází toto působení do budoucna svými nej-
lepšími přáními a požehnáním a budou také věřící v tomto smyslu napomínat.

O Dni národního hlasování je pro nás biskupy samozřejmou národní povinností,
přiznat se jako Němci k německé říši a očekáváme také ode všech věřících křesťanů,
že vědí, co jsou dlužni
svému národu.

Vídeň, 18. března 1938

+Th. kard. Innitzer
a další podpisy biskupů

NEBLAHÉ DOKUMENTY

„Slavnostní prohlášení“ biskupů
a vlastnoruční „Heil Hitler!“ kardiná-
la Innitzera (viz dokumenty) podráždilo,
zahanbilo, rozhořčilo a deprimovalo
tenkrát mnohé věřící, když se s tím mu-
seli setkávat v tisku a na plakátech nebo
to přijímat z kazatelny. Oni věděli, že na-
cismus a katolická víra jsou neslučitelné.
To biskupové ve svých úředních prohlá-
šeních uvedli. A teď toto, sotva se naci-
sté uchopili vesla!

Jak k tomu mohlo dojít? Inu - doku-
menty nebyly dílem rozvahy, nýbrž přepa-
dení. Biskupové byli ještě nejistí v neob-
vyklé situaci. Zdálo se, že celé Rakousko
je národně socialistické. Noví mocipáni,
kteří přesně věděli, co chtějí, dali svoji
moc jasně pocítit („bič“); dávali ale také
nejasné sliby („náboženské jaro, když...“ -
„cukr“). Chtěli kladné stanovisko biskupů
k novému režimu a k „anšlusu“. Po něja-
kém sem a tam a pro a protinávřích po-
ložili biskupské konferenci 18. 3. 1938 ji-
mi samými formulované - prý s pomocí
nacionálních katolíků - „Slavnostní pro-
hlášení“ a vytvářeli časový nátlak („žád-
ná změna už není možná“) a biskupové
podepsali „ve víře“, jak později řekl arci-
biskup Waitz, „chtěli udělat pokus, aby
odhlédnutím od nepodstatných věcí, se
domohli většího“.

Vlastnoruční dodatek „Heil Hitler!“ po-
radil nacistický vyjednávač Dr. Josef Him-
melreich. Potom by totiž došlo prý „k tak
očekávanému porozumění mezi státem
a církví na širokém základě ještě dříve“.

Nejenom věrní katolíci, také papež ne-
byl spokojen s počínáním biskupů. Povolal
kardinála Innitzera do Říma. „Svatý otec
byl přísný muž. Když jsem mu chtěl vy-
světlit moje počínání v těch březnových
dnech, vyjel a řekl rozhořčeně: »Eminen-
ce, máte už také nasazeny růžovočerve-
né brýle?«“ To vyprávěl kardinál později
svému sekretáři. Papež požadoval doda-
tečné prohlášení, které se objevilo 6. dub-
na 1938 v L'Osservatore Romano, nikoliv
ale v médiích kontrolovaných nacisty teď
už „velkoněmecké říše“.

Kdyby zůstaly ještě nějaké iluze, byly
beze zbytku zničeny následujícími církví
nepřátelskými opatřeními mocipánů. Při
růžencové slavnosti 7. října 1938 stál na
kazatelně už změněný, posílený kardinál.

Heinz Froitzheim
(Z Der Fels 8-9/2013 přeložil -mp-)

Blahoslavený Ignatius Maloyan - poselství pro nás

Shoukr Allah Maloyan se narodil jako čtvrté z osmi dětí v dubnu 1869 v Mardinu v Arménii. Arménie byla evangelizována svatými apoštolů Judou a Bartolomějem, křesťanským národem se stala roku 305, když svatý Řehoř Iluminátor, první patriarcha Arménie, pokřtil krále Tiridata. V 11. století padla zem do rukou Turků. V následujících devíti stoletích zůstal národ pevný a uchoval si svoji řeč a křesťanskou víru. Arméni jsou rozštěpeni do dvou církevních společenství: *Apoštolské církve*, která je oddělena od úplného společenství katolické církve, a *Arménské katolické církve*, ke které patřila také rodina Maloyanova.

Už dříve se ukazovaly u Shoukra Alla ha znaky duchovního povolání. Ve věku 14 let byl svým farářem poslán do *Institutu pro výchovu kněží* v Libanonu. Ačkoliv musel kvůli různým zdravotním problémům studium na tři roky přerušit, byl 6. srpna 1896 vysvěcen na kněze a jmenoval se od té doby Pater Ignatius.

Roku 1897 byl poslán jako misionář nejprve do Alexandrie, potom do Káhiry, kde získal pověst vzorného kněze. On sám píše o této době: „Od rána do večera jsem navštěvoval nemocné, chudé a potřebné. Když jsem se večer uložil, byl jsem úplně vyčerpaný. Nikdo se nestaral o tyto nešťastníky...“ Pověst P. Ignatia jako kazatele na exerciciích a jako řečníka vedla k tomu, že byl často zván ke kázání, jak arabsky, tak turecky. Jako pilný zastánce jednoty křesťanů navazoval kontakty s koptskými křesťany v Egyptě. Ve svém volném čase se věnoval studiu Písma svatého a studiu jazyků. Když si patriarcha arménských katolíků v Konstantinopoli všiml jeho mimořádných schopností, povolal ho roku 1904 za svého tajemníka. Ale brzy poté byl P. Ignatius donucen se ze zdravotních důvodů vrátit do Egypta, kde zůstal až do roku 1910.

Mezitím upadla diecéze v Mardinu do obtížné situace. Místní biskup velmi pokročilého věku nebyl schopen řešit těžké problémy, které nastaly: nedostatek dobře vzdělaných kněží a obtížnou hospodářskou situaci. Vyčerpaný odstoupil. Patriarcha světil správu diecéze P. Ignatiovovi. Nejprve byl nadšen přijat do své

ho rodného města, brzy byl ale vystaven stejným obtížím. „Je mi velmi líto této diecéze,“ napsal. „Život tady je trápení. Ale proto tady jsme my, kněží.“ 21. října 1911 byl P. Ignatius na synodu arménských biskupů v Římě zvolen biskupem v Mardinu a vysvěcen. Hned po svém návratu otevřel školy, v nichž postavil do popředí arménské tradice a literaturu, a ujal se problémů svých oveček. Zvláště chtěl podpořit ty, kteří byli kvůli své křesťanské víře pronásledováni. Od konce 19. století se pokoušel sultán Abdul-Hamid udusit v zárodku nový nárůst arménského národního uvědomění, protože v tom viděl ohrožení jednoty osmanské říše. Roku 1895 bylo zničeno několik set křesťanských kostelů a klášterů a statisíce věřících byly zavražděny. Ostatní opustili ve velkém množství zemi.

Večer 3. srpna 1914 se dověděli účastníci jednoho setkání kněží v Mardinu, že se Turecko spojilo s Německem a Rakouskem proti Rusku, Francii a Anglii. Mnozí nevěděli vůbec, kdo proti komu vede válku a proč. V říjnu začala policie pod záminkou, že hledá křesťanské dezertéry, stavět strážu okolo kostelů, vnikala do bytů a klášterů, znásilňovala ženy a zabavovala hodnotné předměty. Pronásledování Arménů znovu začalo. Vyslanci vlády šířili heslo: „Nešetřete život žádného křesťana!“

Blahoslavený Ignatius Maloyan

24. dubna 1915 oznámil turecký ministr vnitra Talaat Bacha pod záminkou spiknutí proti Turecku vyhlazení Arménů. 30. dubna bylo obklíčeno sídlo biskupa v Mardinu tureckými vojáky, protože se prý v kostele skrývá skladiště zbraní. Když se žádné zbraně nenašly, slepě a zuřivě ničili spisy a archiv. Začátkem května svolal biskup Maloyan své kněze a informoval je o hrozících nebezpečích proti Arménům: „Vyzývám vás důrazně, abyste posilovali svoji víru. Vložte veškerou vaši naději do svatého kříže, který je postaven na Petrově skále. Náš Pán Ježíš Kristus vystavěl svoji církev na této skále a na krvi mučedníků. Já jsem vždy projevoval vrchní hlavě církve, svatému Pontifexu v Římě nezlomnou věrnost. Moje nejvroucnější přání spočívá v tom, aby moji kněží a moje stádo následovali tohoto příkladu a zůstali vždy poslušni Svatému stolci.“

Události měly rychlý spád. 15. května bylo zatčeno mnoho Arménů. Když biskupovi Maloyanovi nabízel možnost útěku, prohlásil: „Vzali jsme naše povolání za pastýře stáda tam, kde je. Jsme odhodláni splnit naši povinnost vůči Pánu, jakož i stádcí, až do smrti.“ 3. června byl zatčen a spolu s asi 50 členy farnosti uvržen do vězení.

Biskup Maloyan byl předveden před soud a trýzněn otázkami na zbraně, které prý schoval. Odpověděl přímo, že to je čistý výmysl. Na výtku spiknutí proti vládě odpověděl: „Vaše obžaloba je vzata ze vzduchu. Nikdy jsem se vládě neprotivil. Naopak vaše práva jsem hájil jak soukromě, tak veřejně...“ Na to biskupa udeřil policejní komisař svým řemenem. Když si biskup stěžoval, komisař zakřičel: „Dnes nahrazuje vládu meč.“ Když byl biskup vyzván, aby přestoupil k islámu, pronesl toto vyznání víry: „Budete mě muset tlouct, noži a meči probodávat, puškami prostřelovat a rozkrajovat na malé kousky, ale nikdy nezapřu svoji víru. To je konečné rozhodnutí.“ Když byl znovu zbit, zavzlykal: „Vytrpím na svém těle bolesti úderů, ale ve své duši jsem plný radosti.“

Na začátku noci biskupovi spoutali nohy a potom ho bili holí. Křičel: „Jestli mě někdo slyší, ať mi udělí poslední rozřešení!“ Jeden rovněž zajatý kněz řekl

Mučedník v Arménii

na to slova odpuštění. Potom odvážnému biskupovi vytrhli nehty na nohou a plivali mu do obličeje. Když byl donesen do své cely, pozvedl paže a oči k nebi a modlil se: „Můj Bože, Ty jsi dopustil, že se mnou toto děje. Všechno závisí na Tobě. Projev svoji sílu, protože ji potřebujeme. Pomoz nám v těchto těžkých dobách, protože jsme slabí a bez odvahy.“

V prvních červnových dnech bylo z Mardinu odvečeno asi 1600 křesťanů. Byli donuceni pochodovat, navzájem svázáni lany a řetězy na pažích. Po šesti hodinách pochodu došli do nějaké kurdské vesnice, kde jim nejprve přečetli císařský dekret, že jsou kvůli zradě odsouzeni k smrti. Kdo by ale přestoupil k islámu, směl by se bez porušení vrátit do své vesnice. Biskup Maloyan odpověděl za všechny: „Jsme ve vašich rukou, ale zemřeme za Ježíše Krista.“ Potom vyzval všechny křesťany, aby se vyzpovídali u kněží, kteří byli mezi nimi, a nechal jim udělit svaté přijímání.

Podle zpráv svědků byli zajatci zahazeni po celou dobu zářícím mrakem. Pak byli někteří odvedeni do takzvaných jeskyň u Sheikhanu, jiní do Kalaa Zarzawan a brutálně povražděni. Mrtvolky byly naházeny do studní. Tato fakta známe ze svědectví statečných mohamedánů, kteří masakr odmítli.

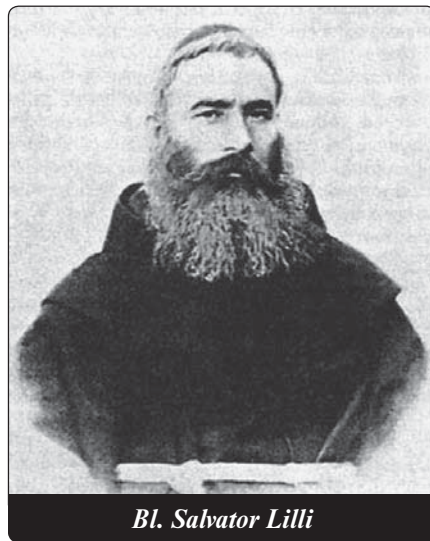
Pro biskupa bylo vyhrazeno jiné trýznění. Po tom, co viděl zemřít své ovečky, musel sám zemřít. Policejní komisař se ho naposledy zeptal, kde schoval ty zbraně a jestli se nechce přiznat k islámu. Biskup odpověděl: „Už jsem vám vícekrát řekl, že pro svoji víru, pravou víru žiji a umírám a že svoji čest pokládám na kříž svého Vykupitele.“ Potom mu komisař prostřelil hrdlo. Biskup Maloyan zašeptal svá poslední slova: „Můj Bože, smiluj se nad mnou. Do Tvých rukou vkládám svého ducha.“

Ti mučedníci, kteří provázeli Ježíše až na smrt, nám mají připomínat, co napsal sv. Ignác z Antiochie: „Nic mi nepomůže z půvabů světa a bohatství tohoto století. Je lepší pro mě, abych zemřel pro Krista, než abych byl králem až na konec světa. Jeho hledám, který za nás zemřel. Jeho chci, který kvůli nám vstal.“

Křesťanské obyvatelstvo turecké Arménie bylo z větší části během tohoto pronásledování z roku 1915 vyvražďeno, his-

Františkánský kněz Salvator Lilli vydal svůj život jako svědectví krve pro Krista, protože působil jako misionář mezi Armény a odmítl se vzdát své křesťanské víry kvůli islámu.

Salvator Lilli se narodil 19. června 1853 v Kapadocii, v italské Abruzzu. Již v 17 letech se rozhodl vstoupit do

Bl. Salvator Lilli

františkánského řádu a roku 1871 složil jednoduché sliby. Studoval v klášteře Castelgandolfo, ale na začátku sedmdesátých let 19. století nastoupilo v Itálii těžké období protikatolických opatření, která měla za následek zrušení všech řeholních řádů roku 1873.

Lilli tedy odešel jako misionář do kustodie Svaté země, kde františkáni již několik století působili jako nejdůležitější zástupci římské církve a roku 1874 složil věčné řeholní sliby. V Jeruzalémě dokončil své studium a roku 1878 byl vysvěcen na kněze. O dva roky později byl

vyslán do misijní stanice do velmi nebezpečné oblasti Marasc v Malé Arménii. Zde rozvinul velké množství misionářských činností. Kostely, kde kázal, byly plné k prasknutí. Díky svému úsilí docílil vzestupu náboženského života a získal několik pozemků pro svou misionářskou činnost, aby si mohly chudé arménské rodiny samy obstarávat živobytí.

Když roku 1891 vypukla cholera a řádila šest týdnů, začal se P. Lilli sám starat o nakažené a vůbec neměl před nákazou strach. Skutečně jí zůstal uchráněn. Roku 1894 byl jmenován farářem a představeným misionářské stanice Mujuk-Deres. Přes nebezpečnou politickou situaci – turecké milice začaly roku 1894 s výpady proti arménským křesťanům – a přes varování svých spolubratrů a obyvatel z okolí, kde žil, držel dál postavení a své místo neopustil. „Nemohu přece nechat své ovce samotné; chci, pokud to bude nutné, raději s nimi zemřít,“ bránil svou pozici.

19. listopadu vtrhli vojáci na faru a po třech dnech ho i s jeho sedmi věřícími unesli. Měli si zvolit mezi Kristem a Mohammedem. Rozhodnutí bylo jednoznačné. Všichni zůstali věrni katolické církvi, nikdo od své víry neodpadl. „Kromě Krista neuznávám nikoho.“ Tato slova P. Lilliho byla jeho rozsudkem smrti. 22. listopadu byl bajonety vojáků brutálně ubodán, bezprostředně poté našli svou mučednickou smrt i jeho společníci. Jejich těla byla spalena.

3. října 1982 blahořečil Salvatora Lilliho a jeho druhy papež Jan Pavel II.

Z německých pramenů přeložil -tk-

torikové říkají, že padlo za obětí jeden až jeden a půl milionu lidí. Přece však dnes žije mnoho přívrženců Arménské katolické církve v Arménii i všude ve světě.

7. října 2001 byl svatý arcibiskup papežem Janem Pavlem II. blahořečen a uctěn těmito slovy: „Biskup Maloyan, který zemřel ve věku 46 let jako mučedník, nám připomíná duchovní boj každého křesťana, jehož víra je vystavena útokům Zlého. Den za dnem čerpal z Eucharistie potřebnou sílu, aby velkodušně a vášnivě

vykonával své kněžství.“ Kéž by svědectví blahoslaveného Ignatia, jakož i všech arménských mučedníků, dnes osvěcovalo nejenom ty, kteří církevní tradici zdědili a pokračují v ní, nýbrž všechny, kteří ke cti Boží a ke spáse duší chtějí být pravými svědky evangelia!

Z VISION 2000 - 3/2013 přeložil -mp-

Autor je opatem opatství Saint-Joseph-de-Clairval ve Flavigny sur Ozerain, Francie.

Zacházení s médii při výchově

Zpozornění

Připustili byste, aby v pokoji vašeho dítěte byla umístěna kniha, jejíž obsah by byl tak nízký, že jen myšlenka na to by slušného člověka zahanbovala?

Pravděpodobně nikoliv. I toho nejpevnějšího může jednou porazit lidská slabost, pokud je neustále vystavován provokujícím pokušením. A to by byla právě taková kniha: neustálé pokušení.

Je přeci každému jasné, že ona kniha, pokud by obsahovala i dobré a užitečné věci, nepatří kvůli špatnému obsahu do dětského pokoje. Nemělo by tedy totéž, co platí o špatné knize, platit také pro televizi a internet?

Člověk si je jen málo vědom nebezpečí, která přicházejí od moderních médií. Málokdo si všimne kletby, která je vyražena na obrácené straně medaile, jež buď dojem vzácné mince. Stále častěji jsou

děti sebevědomými vlastníky různých druhů vysoce technologizovaných přístrojů, které umožňují přístup k internetu vždy a všude. Když se někdo takovým výtvarným nástrojem může pochlubit svým kamarádům ve škole, je přijímán s respektem.

Nikdy by rodiče nedopustili, aby jejich děti jedly zkažené potraviny. Nikdy! Bohužel se už méně dbá o to, co lze označit

za potravu pro duši. V zájmu blaha duší našich dětí bychom měli být v této oblasti více pozorní.

To, že nová média s sebou nesou velká nebezpečí, je bez diskuse. Nabízí se však otázka, jak máme s tímto vědomím naložit. Co je správnou cestou? Máme naše děti jednoduše vzdálit všem vlivům moderních médií, naprosto je od nich izolovat?

Hřebenová túra

V otázce správného přístupu k moderním médiím ve výchově se otevírá problém, se kterým se setkáváme v mnohých dalších oblastech života. Pokud svým dětem dáme ve využívání médií volnost, přetížíme jejich schopnosti být zodpovědní sám za sebe a riskujeme, že uvíznou ve víru nebezpečných vlivů. Pokud je naopak v úzkostlivé péči zcela izolujeme od vlivu médií, objeví se podobné nebezpečí. Ti, kteří se během dospívání nenaučili zodpovědnému zacházení s moderními médii, od okamžiku, kdy jsou postaveni na vlastní nohy a užívají svobody, zahučí o to silněji do víru různých nebezpečí.

Kromě toho, pokud nechceme svým dětem zcela znemožnit jejich šance na dobré povolání a zaměstnání, nemůžeme je zcela izolovat od moderních technologií. Sotva která profese si dnes vystačí bez počítačů. Řešení se mi zdá v hřebenové túře mezi dvěma extrémů – mezi „příliš“ a „málo“, mezi „totální volností“ a „absolutní izolací“.

Dvojitě nebezpečí

Dříve než podám některé užitečné rady pro výchovu dětí, které se týkají přístupu k moderním médiím, chtěl bych zno-

vu upřesnit problém. Zdá se mi totiž, že nebezpečí moderních technologií je dvojího druhu.

Nejen sexismus, fascinace násilím, in-doktrinace a podobné nebezpečí číhají na toho, kdo se vydá na virtuální cestu v síti internetu nebo svůj volný čas tráví sledo-

váním televize. Číhá ještě jedno zcela jiné nebezpečí. I v takové nabídce, která je sama o sobě dobrá, a kterou nám umožňují moderní technologie, se nachází skryté nebezpečí, které není radno podceňovat. Totiž nebezpečí přehnaného konzumu, který často končí v závislosti na některém z médií.

Podle průzkumů ARD a ZDF o využívání služeb médií za den, stráví průměrný Němec starší 14 let celkem 490 minut denně před televizí, posloucháním rádia a nebo vyhledáváním na internetu. Z toho 220 minut připadá na televizi, 187 na rádio a 83 minut na internet. (Podobný průzkum by v Čechách nedopadl jistě lépe.) Škody, které z takového konzumu plynou pro naši mládež, jsou enormní. Mnoho rodičů neporozumělo, že i počítačové hry, které jsou morálně nezávadné a které lze vcelku bez úhony hrát, s sebou přinášejí značné vedlejší účinky. Potíže s přemírou počítačových her, podle mé zkušenosti, mají častěji chlapci. U děvčat skrývají větší nebezpečí takzvané „sociální sítě“.

Užitečné rady

Hřebenová túra mezi „totální volností“ a „absolutní izolací“ vzhledem k moderním médiím při výchově není jednoduchá. Abychom ji i přesto mohli úspěšně zdat, měli bychom k tomu zohlednit užitečné rady. Některé nápady bych zde zmínil:

Vyberte pro počítač s přístupem k internetu, kde může každý člen rodiny vyřídít nutnou práci, nějaké „veřejné“ místo v domácnosti (např. obývací pokoj). Jak pro rodiče, tak pro děti bude možnost nebezpečí výrazně omezena. Děti nebudou tísněny pocitem, že jim rodiče nedůvěřují,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‚Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře!‘, poslechla by vás.“

Když někdo z vás má služebníka, a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‚Hned pojď a sedni si ke stolu?‘ Spíše mu přece řekne: ‚Připrav

mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.‘ Děkuje snad tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‚Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.‘“

zejména tehdy ne, když rodiče sami připustí, že podobnou ochranu také potřebují.

Možná toto řešení znamená jistou oběť, především pro otce? Je snadnější mít přístup k internetu přímo v kanceláři. V některých případech není z pracovních důvodů toto řešení vůbec možné. V každém případě, domnívám se, internet do dětského pokoje nepatří.

Dnes je již možno si bezplatně z internetu stáhnout programy, které regulují čas strávený na počítači. I toto je skutečná pomoc. Jistě není chybou pociťovat zdravou nedůvěru i k sobě samému a dobrovolně se jistit využitím podobných prostředků.

Co se tak zvaných „smartphonů“ s přístupem na internet týče, nevidím žádné rozumné důvody, proč by je měly vlastnit děti.

Nakonec jsou také softwary, jež chrání počítač před nemorálními a mládež ohrožujícími internetovými stránkami, které umí nastavit časové limity a dokumentovat navštěvované stránky. Jeden z takových programů najdete pod odkazem www.salfeld.com.

Výchova – vlastní příklad

O výchově existuje nepřehledné množství literatury. Jeden lidský život by nestačil, kdyby chtěl člověk přečíst vše, co bylo dosud o výchově napsáno.

Není to ani nutné. Kdyby to bylo nezbytné, tak by jistě Pán Bůh zařídil, aby děti dostávali vysoce vzdělání profesorové a nikoliv prosté maminky. Zřejmě je zdravý lidský rozum ve výchově užitečnější než všechny akademické, vědecké postupy.

Nejdůležitější při výchově dětí je však vlastní příklad. Lze si ušetřit celé knihovny pedagogické literatury, pokud si vezmeme k srdci základní pravidlo: Nejdůležitější při výchově je vlastní příklad! Přísloví říká: „Výchova nemá smysl, děti stejně všechno napodobují!“

Co platí všeobecně ve výchově, platí také v otázce, jak děti vychovávat k zodpovědnému vztahu k médiím. Pokud sami v této oblasti nebudeme ukáznění, nebudeme mít úspěch ani u dětí.

P. Michael Ramm FSSP je členem Kněžského bratrstva sv. Petra. Působí ve Stuttgartu. Specializuje se na práci s mládeží a vede hnutí Mládeže Krista Krále (Christ-König-Jugend).

Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 6/2013 přeložil -jz-

Papež František o důležitosti mediální komunikace pro církve

21. září přijal papež František členy *Papežské rady pro sdělovací prostředky*, která právě měla své plenární zasedání. Svatý otec v úvodu své promluvy zmínil letošní 50. výročí koncilního dekretu o hromadných sdělovacích prostředcích *Inter mirifica*, který připomněl důležitost mediální komunikace pro církve. „Všichni jsme si ovšem vědomi také jejich mezi i škodlivých faktorů,“ poznamenal Petrův nástupce. Potom však poukázal na potřebu zapojit se do dialogu s muži a ženami dneška, abychom chápali jejich očekávání, pochybnosti a naděje.

„Někdy jsou muži i ženy poněkud zklamáni křesťanstvím, které jim připadá sterilní a má potíže sdílet působilivě hluboký smysl dávající víru. Jsme dnes, v době globalizace, skutečně svědky rostoucí dezorientace a osamocení; šíří se bezradnost, pokud jde o smysl života, neschopnost vztahovat se ke společnému »domu«, obtíž s navazováním hlubokých vztahů.“

Proto je důležité, pokračoval papež, umět vést dialog, rozlišovat a vstupovat také do oblastí vytvářených novými technologiemi, do sociálních sítí, aby v nich byla patrná křesťanská identita. Církve má doprovázet všechny a držet krok se všemi. Je to výzva, které musíme všichni čelit, a není to v první řadě problematika technologií.

„Musíme se ptát, zda jsme schopni ukazovat tvář církve, která je domovem pro všechny... Také v kontextu mediální komunikace je zapotřebí, aby církve uměla rozehrát srdce. Dovedou naše iniciativy a naše působení odpovídat na tento požadavek?“ ptal se dále papež František a pokračoval: „Máme cenný poklad, který přináší světlo a naději. A je velice zapotřebí jej sdílet.“

„Velký digitální kontinent není pouhou technologií, ale je tvořen reálnými muži a ženami, kteří s sebou nosí svoje nitro, svoje naděje, svá utrpení, úzkosti,

touhu po pravdě, kráse a dobru. Je třeba se umět ukazovat a přinášet Krista sdělením těchto radostí a nadějí jako Maria, která vnesla Krista do srdce člověka; je třeba umět vstupovat do mlhy indifferencie a neztratit se; je třeba sestoupit do nejtemnější noci a nedat se prostoupit tmou a přitom zbloudit, naslouchat iluzím mnohých a nedat se svést, přijímat zklamání a nepropadat hořkosti, dotýkat se dezintegrace druhých a nenechat si odejmout a rozložit svoji identitu.“

Zájem církve a její působení ve světě mediální komunikace, pokračoval papež, jsou důležité, aby byl s dnešním člověkem veden dialog a byl doveden k setkání s Kristem, ale je třeba mít na paměti, že jsou to jenom prostředky a že zásadním problémem není vlastnictví sofistikovaných technologií, byť jsou nutné.

„Setkání s Kristem je osobní. Nelze jej manipulovat. V této době máme v církvi velké pokušení, kterým je duchovní dotěrnost, manipulování svědomí, teologální mytí mozků, které vede k setkání s Kristem čistě nominalistickým, nikoli s živou Osobou Krista. V setkání člověka s Kristem jde však o Krista a konkrétního člověka! Nikoli o to, co chce duchovní inženýr, který chce manipulovat. Toto je výzva, tedy vést k setkání s Kristem. Ať je nám vždycky jasné, že Bůh, v něhož věříme, Bůh, který je zaujatý člověkem a chce se projevovat našimi, byť nuznými prostředky, je Tím, který působí, Tím, kdo proměňuje a zachraňuje život člověka,“ končil Svatý otec svoji promluvu k Papežské radě pro sdělovací prostředky.

Z www.radiovaticana.cz

Srdečně zveme kněze Mariánského kněžského hnutí na **VEČEŘADLO KNĚŽÍ MKH v úterý 8. října 2013 v kostele sv. Prokopa na Sázavě**. Program: 10.00 růženec • 11.00 mše svatá, adorace, litanie, zasvěcení Panně Marii, mariánská hymna, malé pohoštění na faře. Zveme i laiky z okolí. Informace na tel. číslo 603 805 223 u P. Jiřího Poláška.

Pondělí 7. 10. 2013: 6:05 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Odkaz předků (3. díl): Ročov 6:50 Doma jsem tam, kde se lidé mají rádi 7:10 Terra Santa News: 2. 10. 2013 7:30 V pohorách po horách – Hřčava 7:40 Klapka s... (67. díl) 8:45 Přejeme si... 9:00 Pro vita mundi (55. díl): Don Václav Klement, SDB 9:45 Díler Božího slova 10:00 Nedělní čtení: 27. neděle v mezidobí 10:30 BET LECHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zadrava 10:45 NOEkreace (195. díl) 10:55 A vy nepláčete s námi... 11:40 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 11:45 Bible pro nejmenší: Desatero přikázání 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Dživan Gasparyan (Colours of Ostrava) 13:40 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Chodíval Matúšek 14:30 Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě [P] 16:00 V souvislostech (22. díl) 16:15 Listy z osamělého ostrova: List do Sárd (5. díl): Zpráva pro mrtvé 16:45 Bubnování s Čtyřlístkem 17:00 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? 18:00 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 18:25 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:30 Bible pro nejmenší: Balaam [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Institut Bearzi v Udine 19:10 Ars Vaticana (24. díl) 19:20 Přejeme si... 19:35 Hornolidečko – Valašská Senice 19:45 Zprávy z Věčného města: 7. 10. 2013 [P] 20:00 Jde o život [L] 21:35 Na koberečku [P] 21:45 Sestra Sára [P] 22:15 Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? 23:15 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:50 Noemova pošta: říjen.

Úterý 8. 10. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 7. 10. 2013 6:15 Absolventský koncert Luhačovice 2009 7:35 Děti ulice 7:50 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl 8:50 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 9:15 Hudební magazín Mezi pražci 10:00 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? 11:30 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 11:40 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 11:45 Bible pro nejmenší: Balaam 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 12:45 Ars Vaticana (24. díl) 12:55 Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky 13:25 Obec Voderady 13:40 V pohorách po horách – Hřčava 13:50 44 let novickou 14:15 Zprávy z Věčného města: 7. 10. 2013 14:25 Noemova pošta: říjen 16:00 Jaroslav Sucháček 16:10 Přejeme si... 16:25 Viac než diaspora 16:40 Díler Božího slova 16:50 Hudba pod Rozsutcom 17:00 BET LECHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zadrava 17:15 Devtvianske kríže 17:30 Budu pomáhat: Cukrárna Cukrárna: Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna 17:40 Svatí Cyril a Metoděj 17:55 Cirkus Noeland (5. díl) 18:25 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:30 Bible pro nejmenší: Poslední večere [P] 18:40 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 19:20 NOEkreace (195. díl) 19:30 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně [P] 19:40 Zpravodajské Noeviny (521. díl): 8. 10. 2013 [P] 20:00 Misie na živo – Gratias Agit [L] 21:05 Patagonie: Misionářský sen 21:20 Terra Santa News: 2. 10. 2013 21:40 Zpravodajské Noeviny (521. díl): 8. 10. 2013 22:00 P. S. 22:10 Jak potkávat svět 23:30 Zprávy z Věčného města: 7. 10. 2013 23:40 Přejeme si... 0:00 Chodíval Matúšek 0:20 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA 0:40 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách.

Středa 9. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (521. díl): 8. 10. 2013 6:20 Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 7:45 NOEkreace (195. díl) 7:55 Sestra Sára 8:25 Ars Vaticana (24. díl) 8:35 Harfa Noemova 9:00 Zprávy z Věčného města:

7. 10. 2013 9:10 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha 10:20 Generální audience [L] 11:40 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 A vy nepláčete s námi... 13:40 Jak potkávat svět 15:00 Na koberečku 15:10 Hornolidečko – Valašská Senice 15:20 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 15:45 Zpravodajské Noeviny (521. díl): 8. 10. 2013 16:05 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? 17:00 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh [P] 17:20 Zprávy z Věčného města: 7. 10. 2013 17:30 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 17:55 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:25 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:30 Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení [P] 18:40 Hudební magazín Mezi pražci 19:20 Terra Santa News: 9. 10. 2013 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:10 Léta letí k andělům (61. díl) [P] 21:30 P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus [P] 22:40 NOEkreace (195. díl) 22:50 Generální audience papeže [P] 23:20 Listy z osamělého ostrova: List do Sárd (5. díl): Zpráva pro mrtvé 23:55 Absolventský koncert Luhačovice.

Čtvrtek 10. 10. 2013: 6:05 Chodíval Matúšek 6:25 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:45 Viac než diaspora 7:00 Léta letí k andělům (61. díl) 7:20 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 7:40 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 8:10 Díler Božího slova 8:20 Devtvianske kríže 8:40 Noemova pošta: říjen 10:10 Terra Santa News: 9. 10. 2013 10:30 Na pořadu rodina – Dítě školou povinné 11:30 Obec Madunice 11:40 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Absolventský koncert Luhačovice 2009 13:35 Generální audience papeže 14:05 Jde o život 15:35 Cirkus Noeland (5. díl) 16:10 Zpravodajské Noeviny (521. díl): 8. 10. 2013 16:25 Žit cestou (1. díl) 16:45 V pohorách po horách – Hřčava 16:55 Sandra 17:20 Patagonie: Misionářský sen 17:35 Ars Vaticana (25. díl) [P] 17:45 NOEkreace (195. díl) 17:55 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 18:30 Bible pro nejmenší: Soslání Ducha svatého [P] 18:35 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:40 Zpravodajské Noeviny (522. díl): 10. 10. 2013 [P] 19:00 Koncert Hradišťanu a Filharmonie Bohuslava Martinů [L] 20:45 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? 21:40 Budu pomáhat: Dětský domov Strančice 21:50 Přejeme si... 22:05 P. S. 22:15 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl 23:15 Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:45 Plavební stupeň Přelouč 0:00 Zpravodajské Noeviny (522. díl): 10. 10. 2013 0:15 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 0:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid.

Pátek 11. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (522. díl): 10. 10. 2013 6:20 NOEkreace (195. díl) 6:30 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? 7:25 Zpívej a potichu nezůstávej 7:50 Listy z osamělého ostrova: List do Sárd (5. díl): Zpráva pro mrtvé 8:20 P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus 9:30 Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách 10:00 Jde o život 11:30 Na koberečku 11:40 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 11:45 Bible pro nejmenší: Soslání Ducha svatého 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (25. díl) 13:15 Léta letí k andělům (61. díl) 13:40 Dživan Gasparyan (Colours of Ostrava) 14:30 Sestra Sára 14:55 Kde se dělá dobro 15:15 Pustevny 15:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny (522. díl): 10. 10. 2013 16:15 Misie na živo – Gratias Agit 17:20

Mikroregion Hornolidečko 17:45 Jeskynní ptáci 18:00 Harfa Noemova 18:25 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:30 Bible pro nejmenší: Země zaslíbená [P] 18:40 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 19:00 Krajané z Gerniku 19:35 Hornolidečko – Leskovec 19:45 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 [P] 20:00 Kulatý stůl [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl 23:45 Žit cestou (1. díl) 0:10 Školy naděje 0:20 V pohorách po horách – Hřčava 0:30 Z krajiny kulturních tradic.

Sobota 12. 10. 2013: 6:05 Hornolidečko – Leskovec 6:15 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 6:25 Žit cestou (1. díl) 6:45 Cvlikání (21. díl): Hukl 7:50 Zpravodajské Noeviny (522. díl): 10. 10. 2013 8:05 Léta letí k andělům (61. díl) 8:25 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 8:30 Cirkus Noeland (5. díl) 9:00 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 9:35 Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? 10:30 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 10:50 Hudební magazín Mezi pražci 11:35 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. 12:20 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 12:30 Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí 13:00 Přejeme si... 13:15 Viac než diaspora 13:35 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (71. díl): Výlety za písničkov 15:00 Terra Santa News: 9. 10. 2013 15:20 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 15:50 NOEkreace (195. díl) 16:00 Listy z osamělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené dveře [P] 16:35 Jezuité o: Mariánská zjevení 17:00 Den mariánské úcty: Uctění sochy Panny Marie Fatimské a mariánská katecheze [L] 18:00 Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid 18:25 Budu pomáhat: Dětský domov Strančice 18:35 Bible pro nejmenší: Země zaslíbená 18:40 Sedmihlášky: Chodníček bělavý 18:45 Misie na živo – Gratias Agit 19:45 V souvislostech (23. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (76. díl) [P] 20:50 Harfa Noemova [P] 21:15 Sme ich rodina 21:25 Směr Velehrad 2012 21:45 V pohorách po horách – Radhošť 22:00 P. S. 22:10 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostýně 22:20 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:20 Noční univerzita: Mons. Václav Malý – Křesťané ve světě 0:45 Dživan Gasparyan (Colours of Ostrava).

Neděle 13. 10. 2013: 6:15 Budu pomáhat: Dětský domov Strančice 6:25 Ars Vaticana (25. díl) 6:35 Sestra Sára 7:00 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 7:10 Interview s milosrdnou láskou: Sv. Vincent de Paul & Sv. Lujza de Marillac 8:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (71. díl): Výlety za písničkov 9:20 Viac než diaspora 9:35 Na koberečku 10:00 Den mariánské úcty: Modlitba růžence a mše svatá s papežem Františkem z Vatikánu [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (23. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Platinové písničky (77. díl): Dechovka 14:00 Cesta k andělům (76. díl) 14:50 P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus 16:00 Poselství svatých: Dorothy Dayová 16:10 NOEkreace (196. díl) [P] 16:20 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch [P] 16:55 Když su já zazpívám 17:00 Cirkus Noeland (5. díl) 17:35 Můj Bůh a Walter: Trojediný Bůh 18:00 Jde o život 19:30 Zprávy z Věčného města: 11. 10. 2013 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies (737. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem [P] 22:05 V souvislostech (23. díl) 22:20 Léta letí k andělům (61. díl) 22:45 Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí 23:15 Misie na živo – Gratias Agit 0:20 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:30 Ars Vaticana (25. díl) 0:40 Jeskynní ptáci.

Matice svatokopecká ve spolupráci s KPS Dvořák (člen UČPS a OSA) pořádají **BENEFIČNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY pro hospice na Svatém Kopečku – neděle 27. října 2013 v 17 hod., bazilika Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce.**

Účinkují: KPS Dvořák Olomouc, Pavel Valenta – tenor, Kristýna Dvořáková – violoncello, Jiřina Navrátilová a Jan Gottwald – varhany, Svatocecišské smyčcové kvarteto Olomouc.

Program – Karel Svazil: Duchovní skladby k 75. výročí narození olomouckého skladatele. Řídí: Jan Gottwald.

Koncert se koná za přispění Statutárního města Olomouce a spol. ANAG. **Dobrovolně vstupné** bude věnováno na potřeby hospice na Svatém Kopečku.

Každou sobotu do 26. října 2013 je možné NAVŠTÍVIT BAZILIKU VE FILIPOVĚ.

Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově, místní částí Jiříkova, se zájemcům otevře vždy v sobotu od 10 do 14 hodin. Římskokatolická farnost Jiříkov umožní prohlídku mariánského poutního místa nejen při pravidelných nedělních bohoslužbách od 10.30 hodin, ale na podzim 2013 také v sobotu. Bazilika se zpřístupní pro ztišení a modlitbu. Zájemci se současně dozvědí informace o historii tzv. filipovského zázraku, zjevení Panny Marie těžce nemocné Magdaleně Kade dne 13. ledna 1866. Nejmladší mariánské poutní místo Litoměřické diecéze je spravováno Římskokatolickou farností Jiříkov. Monumentální novorománská poutní bazilika pochází z let 1873–1885. **Další podrobnosti k prohlídkám sdělí:** Evelyn Bernardová, GSM 00420 605 932 373, e-mail: evelyn.bernardova@seznam.cz.

V touze naplnit přání Svatého otce Benedikta XVI. a otce arcibiskupa Jana vyhlášená pro Rok víry Matice svatokopecká a mladí farnici ze Svatého Kopečku zvou všechny zájemce na **XI. MALOU PĚŠÍ POUŤ NA SVATÝ KOPEČEK U OLMOUCE.**

Kdy: středa 16. října 2013 v 16.40 hod. **Kde:** sraz u kříže ve Chválkovicích (zastávka MHD – Domov důchodců). **Trasa:** pěší a cyklistická stezka do Samotíšek a dále alejí vzhůru na Svatý Kopeček. **Pouť bude zakončena mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku v 18 hod.**

V neděli 20. října 2013 v 16.15 hod. ve Francouzském sále svatokopecké fary (Svatý Kopeček u Olomouce) bude BESEDA S MARTINEM KUČEROU O ČINNOSTI CHARITY NA OLMOUCKU V LETECH 1922–1952, vyprávění bude doplněno promítáním dobových snímků.

NÁRODNÍ KANCELÁŘ PAPEŽSKÝCH MISIJNÍCH DĚL má od září svůj profil na Twitteru, který naleznete pod tímto odkazem: https://twitter.com/missio_cz. Jeho prostřednictvím by chtěla zájemce o odběr zpráv informovat o aktuálním dění. Pravidelné zveřejňování novinek bylo zahájeno třicetidenní sérií **misijních myšlenek papeže Františka**. První citát se objevil v sobotu 21. září na webových stránkách www.missio.cz. Myšlenky Svatého otce budou doprovázeny originálními fotografiemi pořízenými na misijních cestách národního ředitele P. Jiřího Šlégra. Souběžně s tím budou citáty každý den po 30 dní zveřejňovány i na twitterovém https://twitter.com/missio_cz a facebookovém <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila> profilu PMD. Misijní myšlenky papeže Františka mohou přispět k hlubší přípravě na blížící se Misijní neděli, k jejímuž slavení nás Svatý otec zve.

Liturgická čtení

Neděle 6. 10. – 27. neděle v mezidobí

1. čt.: Hab 1,2-3; 2,2-4
Ž 95(94),1-2.6-7b.7c-9
Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlas! Nezatvrzujte svá srdce!*)

2. čt.: 2 Tim 1,6-8.13-14
Ev.: Lk 17,5-10

Slovo na den: Víru.

Pondělí 7. 10. – památka Panny Marie Růžencové

1. čt.: Jon 1,1-2,1.11
Jon 2,3.4.5.8

Odp.: srov. 7c (*Ze záhuby jsi vyvedl můj život, Hospodine!*)

Ev.: Lk 10,25-37

Slovo na den: Můj bližní.

Úterý 8. 10. – ferie

1. čt.: Jon 3,1-10
Ž 130(129),1-2.3-4.7b-8

Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?!*)

Ev.: Lk 10,38-42

Slovo na den: Pánu k nohám.

Středa 9. 10. – nez. pam. sv. Dionýsia nebo sv. Jana Leonardiho

1. čt.: Jon 4,1-11
Ž 86(85),3-4.5-6.9-10

Odp.: 15b (*Ty jsi, Pane, váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.*)

Ev.: Lk 11,1-4

Slovo na den: Neued' nás v pokušení.

Čtvrtek 10. 10. – ferie

1. čt.: Mal 3,13-20a
Ž 1,1-2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 11,5-13

Slovo na den: Proste, a dostanete.

Pátek 11. 10. – ferie

1. čt.: Jl 1,13-15; 2,1-2
Ž 9(9A),2-3.6+16.8-9

Odp.: 9a (*Podle práva bude Hospodin soudit svět.*)

Ev.: Lk 11,15-26

Slovo na den: Vyháním zlé duchy prstem Božím.

Sobota 12. 10. – nez. pam. sv. Radima nebo sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Jl 4,12-21
Ž 97(96),1-2.5-6.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Lk 11,27-28

Slovo na den: Slyší a zachovávají.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

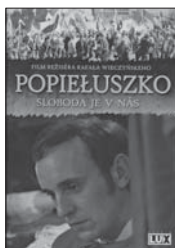
5. – 12. ŘÍJNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 10.		PO 7. 10.		ÚT 8. 10.		ST 9. 10.		ČT 10. 10.		PÁ 11. 10.		SO 12. 10.			
Antifona	1028	1148	1653	1870	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1653	1870	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1554	1750	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1554	1750	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	719	812	1554	1751	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1655	1872	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	719	812	1555	1751	1065	1187	1556	1752	1096	1219	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	719	812	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 5. 10.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1660	1877	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1555	1751	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1661	1878	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1555	1751	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	719	811	720	812	1555	1752	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	720	813
Prosby	1028	1147	1043	1163	1664	1881	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	719	812	719	812	1555	1751	1075	1196	1556	1752	1106	1230	1122	1247	721	813
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

FILM - DVD

POPIELUSZKO • SLOBODA JE V NÁS
Režie Rafał Wierczyński • Polština, slovenské titulky, slovenský dabing, slovenské titulky pro neslyšící

Pravdivý, dramatický a romantický příběh o počátcích svobody ve Střední Evropě v poslední čtvrtině minulého století. Příběh o hrůzách stanného práva v Polsku a velkolepém období odborového hnutí *Solidarita*, které se postavilo proti komunistického režimu v 80. letech 20. století. Skutečný příběh mladého polského kněze Jerzyho Popieluszka, který se nedal zastrašit a nahlas usvědčoval komunisty ze lži. Jeho kázání vlévala lidem odvahu nenechat se zastrašit a překonávat zlo dobrem. Při jedné z jeho pastoračních cest byl unesen, mučen a zavražděn. Statistice Poláků se pak zúčastní jeho pohřbu, při kterém pochovají také svůj strach a od té doby se nebojí vyžadovat pravdu. V roce 2010 byl P. Popieluszko blahořečen.

Focus Producers Co. • Studio LUX • 1x DVD, 148 minut, 269 Kč

hu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se mohlo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

Vydalo Arcibiskupství olomoucké v nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. • Kroužková vazba, 112x170 mm, 198 stran, 75 Kč

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 2013-2014

Uspořádal P. Jan Šlégr • Odpovědný redaktor Jiří Kula

Kapesní kalendář pro české a moravské diecéze.
Katolický týdeník, s. r. o. • Kroužková vazba, 105x140 mm, 176 stran, 80 Kč

KALENDÁŘE

**LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ
 ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÉ 2013-2014**

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úva-

PUTOVÁNÍ PO HRADNÍCH KAPLÍCH

S texty biskupa Mons. ThDr. Ladislava Hučka

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014. Na fotografiích k jednotlivým týdnům jsou exteriéry či interiéry hradních kaplí ČR.

Cor Jesu • Kroužková vazba, 230x154 mm, 59 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ

Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2014.

Cor Jesu • Brož., 157x225 mm, 47 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticcem.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticcem.cz

Náš prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
 982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.